

Vilaroger

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector est del terme municipal
Emplaçament A 700 metres per pista forestal de la carretera B-433, punt quilomètric 5'300

Coordenades:

Latitud: 41.94831
Longitud: 2.0931
UTM Est (X): 424832
UTM Nord (Y): 4644435

Classificació

Número de fitxa 08151 - 58
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Planejament. Oristà. 1993
Número inventari Sí, IPA. 23244
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 003A00010

Fitxes associades:

[Capella de Sant Antoni de Vilaroger](#)

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 11/05/2007 - 02:00

Descripció

Vilaroger és una masia situada en una esplanada elevada sobre la vall del torrent de la font Salada, prop de la carena per on passa la carretera B-433 i l'antic camí ral d'Oristà a Vic.

Es tracta d'una masia de grans dimensions formada per un volum principal amb diverses ampliacions cap a l'oest, la capella de Sant Antoni adossada a l'extrem oest, una masoveria, un xup i diverses estructures agropecuàries al sud i a l'est, donant origen a un conjunt complex. El volum principal és de planta baixa, primer i golfes, amb murs de càrrega de maçoneria de pedra amb morter, amb carreus treballats delimitant les cantonades i emmarcant les obertures, amb teulada de doble vessant amb aigües a la façana principal i posterior.

A la façana principal, orientada al sud, es denoten clarament les fases constructives. A la part dreta, la més antiga s'hi observa, a nivell de planta baixa, un gran portal adovellat d'arc de mig punt i tres finestres de petites dimensions, dues emmarcades amb pedra treballada i la de l'extrem dret emmarcada amb monòlits de pedra bisellada. Al primer pis hi ha tres finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat, un balcó emmarcat amb pedra bisellada i un rellotge de sol molt erosionat. A les golfes s'hi observen quatre finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat. A l'esquerra del volum principal hi ha dos cossos adossats modernament que uneixen la masia antiga, a l'extrem est amb la capella de Sant Antoni, a l'extrem oest.

La façana est presenta un cobert adossat a la dreta, amb un pilar central de pedra treballada i la data de 1733 inscrita en un carreu. A la resta de la façana s'observa una finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada a la planta baixa i tres finestres emmarcades amb pedra bisellada, dues de les quals tapiades, tant al primer pis com a les golfes.

La façana nord presenta, a nivell de planta baixa, una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada, al primer pis tres finestres emmarcades amb pedra bisellada, una de les quals tapiada, i dues finestres reformades i a les golfes, tres finestres emmarcades amb pedra bisellada, dues de les quals tapiades.

La façana oest està dominada per la capella de Sant Antoni, descrita en una fitxa individual i les estructures adossades modernament. Sobre aquestes, a nivell de primer pis, hi ha un balcó emmarcat amb pedra bisellada i a les golfes tres finestres, dues emmarcades amb pedra bisellada i l'altra reformada.

Davant la façana sud i est de la masia hi ha un pati delimitat per diverses estructures d'ús agropecuari, construïdes majoritàriament amb murs de maçoneria de pedra. Entre aquestes estructures hi destaquen la masoveria i el xup, descrits en una fitxa individual i el portal que dóna accés al conjunt des del nord-est. Es tracta d'un portal d'arc deprimat convex emmarcat amb pedra treballada que rep el nom de portal d'Olost.

Història

La masia de Vilaroger surt reflectida en un document del 27 de novembre de 1331 quan el bisbe de Vic, Galceran Sacosta, visità l'església de Sant Andreu d'Oristà i, com era costum, interrogà uns quants parroquians sobre la manera com el rector celebrava els oficis. Els parroquians interrogats foren Pere de la Garriga, Nicolau de Castanyet, Pere de Vilaroger Sobirà i Bernat de la Sella. Torna a aparèixer en el fogatge de 1553 en una relació de caps de casa on hi ha Bernat de Vilaroger. L'edificació actual data, probablement dels segles XVI o XVII, amb reformes i ampliacions posteriors.

Tot i així, a la masia es conserva un fons de pergamins des del segle XIII.

Bibliografia

AADD (1993). Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Osona i Ripollès. Enciclopèdia Catalana, S.A.
IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.
ORDEIG, Ramon (1995). Oristà i la seva història. Ajuntament d'Oristà i Caixa Manlleu.
Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. Oristà. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat el maig de 2006.

